

РЕШЕНИЕ

№ 8111

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов
Галин Несторов**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6572** по описа за **2013** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] чрез адв. Й. срещу РЕШЕНИЕ от 19.12.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/ по НАХД № 17049/2012 г., НО, 97-ми състав.

В касационната жалба са развити съображения за изтичане на абсолютната погасителната давност за наказателно преследване. Иска се съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на Софийски районен съд и по съществуващото на спора да бъде отменено наказателното постановление. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Й..

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР /КФН/, редовно призван, се представлява от юрк. М., който оспорва жалбата по съображения, изложени в депозираните писмени бележки.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно решение от 19.12.2012 г. по НАХД № 17049/2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № Р-10-244/10.09.2010 г., издадено от заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на основание чл. 127, ал. 7, т. 1, предл. 1 във връзка с ал. 1, т. 1 от Закон за пазарите на финансови инструменти (ЗПИИ) на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 000 лева за извършено нарушение на чл. 78, ал. 4, изречение първо във вр. с ал. 1 от Наредба № 35 от 17.10.2006 г. за капиталовата адекватност и ликвидността на инвестиционните посредници /Наредба № 35/.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол. За да постанови решението си, районният съд е установил фактическата обстановка въз основа на събраните по делото доказателства и е формирал правните си изводи. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила и на закона.

Административен съд – София град, XIII - ти касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено по следните съображения:

С обжалваното съдебно решение е потвърдено НП, с което е наложена санкция за нарушение, извършено на 24.12.2009 г. Следователно, от извършването на нарушението до приключване на устните състезания пред касационната инстанция – 22.11.2013 г., са изтекли над три години.

Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /в редакцията му към момента на извършване на нарушението/, във връзка с чл. 11 от ЗАНН, административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години. Съгласно чл. 81, ал. 2 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, а според чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК, т.е . 3 години.

В случая административното нарушение е извършено на 24.12.2009 г. и към момента на произнасяне на настоящата съдебна инстанция е изтекъл предвиденият в закона тригодишен давностен срок. С това се изключва административно-наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Това правомощие следва да се счита погасено и доколкото изтичането на абсолютната давност засяга самия процес, административно-наказателното производство, в рамките на което това наказателно постановление е издадено, следва да бъде прекратено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 19.12.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД по НАХД № 17049/2012 г., НО, 97-ми състав като вместо същото ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-244/10.09.2010 г., издадено от заместник- председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на основание чл. 127, ал. 7, т. 1, предл. 1 във връзка с ал. 1, т. 1 от ЗПФИ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 000 лева за извършено нарушение на чл. 78, ал. 4, изречение първо във вр. с ал. 1 от Наредба № 35.

ПРЕКРАТЯВА административно-наказателното производство .

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.